

Europa és el progrés

Acabo de llegir les referències als actes de cloenda de la campanya de les eleccions al Parlament Europeu del 7 de juny, els protagonistes són el PP i el PSOE, dos partits que han oblidat la importància del Parlament Europeu, i la necessitat de què els ciutadans atorguin al mateix el reconeixement que es mereix i coneguin el paper, cada cop més significatiu, que té en el marc de les institucions europees. Després es lamentaran de la baixa participació, del creixement de la desafecció entre la política i la ciutadania, i no reconeixeran que una campanya com la del PSOE centrada novament en agitar la por a una victòria del PP, culpant-lo de tots els mals, i la del PP oblidant-se d'Europa i prioritzant les crítiques al govern espanyol, no aporten els elements necessaris per saber les raons per les quals els hi atorguem la confiança, ni els aspectes dels qui tindran que rendir comptes al llarg del mandat. Afortunadament a Catalunya ICV-EUiA, i especialment ERC i CiU han centrat el debat i la reflexió en Europa, en particular el candidat Ramon Tremosa que ha sabut explicitar la importància del Parlament en molts dels àmbits de la nostra quotidianitat, i en particular en els aspectes logístics i de transport ferroviari, on Catalunya és juga molt del seu progrés en què el corredor ferroviari de la Mediterrània segueixi el traçat de la Via Augusta en contraposició a altres alternatives que proposen la connexió per el Pirineu Aragonès.

Unes eleccions, no podem oblidar-ho, que també es veuen influenciades per la greu crisi econòmica actual i en la qual la Comissió Europea, o millor dit el president Durão Barroso, va estar més aviat absent en els moments més difícils de la crisi viscuts al quart trimestre del 2008. La coordinació de la lluita contra la crisi ha estat baixa, i la percepció dels ciutadans és que tot ho han fet els governs dels seus respectius Estats, els quals, amb polítiques diverses i no sempre coincidents, han protegit els seus respectius ciutadans. Uns fets que haurien d'haver obligat als candidats a reforçar la tasca d'explicar la importància d'Europa, tot recordant-nos que al Parlament es decideixen moltes polítiques que condicionen les actuacions dels Estats. Hom recorda la política monetària i financera, els tipus d'interès, els adjunts al desenvolupament, les directives sobre telecomunicacions, el mercat de treball únic, les quotes pesqueres, agrícoles o ramaderes, les de cohesió i desenvolupament econòmic social i territorial, les de transport transeuropeu, les energètiques i mediambientals, i molt especialment les relatives a la construcció d'un model econòmic que preservi el benestar i la qualitat de vida; és a dir, les polítiques de recerca e Innovació.

Sigui quin els missatges de la campanya electoral, no podem oblidar que anar a votar és un exerci de responsabilitat i llibertat amb el qual podem canviar no sols governs, sinó dibuixar les prioritats de les polítiques dels propers anys. Un vot al Parlament Europeu que el podem exercir gairebé 375 milions d'europaus, representant a quasi 500 milions de persones repartides entre els 27 Estats de la Unió. Quelcom que impressiona i evidencia la força democràtica de la Unió

Un Parlament que amb els seus 785 diputats tindrà, a partir de l'aplicació del Tractat de Lisboa, més poder de decisió i capacitat legislativa, sense oblidar que elegirà el President de la Comissió i incrementarà la seva capacitat de control.

Europa és important, i sóc dels que estic convençut que sols recuperarem el camí del progrés i de la generació de riquesa sí som capaços de fomentar la capacitat creativa i d'innovació innata dels humans. Aquest fet obliga tant a dedicar més recursos a la investigació al desenvolupament, a la innovació, a l'educació, com en que els resultants del treball dels investigadors esdevinguin beneficis perceptibles per la societat creant productes i serveis d'alt valor tot generant ocupació, en fer possible que les petites empreses innovadores esdevinguin grans empreses de referència, i que el talent permeti assolir increments significatius de productivitat. Uns desafiaments no abordables individualment i pels qual es requereix una Europa forta, cada cop menys burocràtica i més eficient. Una Europa que esdevingui no sols una paraula en el mapa, sinó un sentiment en el cor i un comprimís en la ment.

No tots els ciutadans tenim igual visió d'Europa, consegüentment la seva transcendència ens obliga a no delegar el nostre vot en els que sí s'atansen a les urnes, el vot és personal i intransferible, i com a tal hem d'exercir-lo per fer que la Unió sigui l'Europa que volem. L'Europa que faci possible la prosperitat econòmica que garanteix el progrés i el benestar social i a la vegada el desenvolupament personal.

Demà és l'hora Europa, demà és un pas més per vertebrar un futur somiat i del que tots hem d'esdevenir actors, demà ens cal exercir la llibertat i anar a les urnes per dir votant: soc europeu i Europa és el progrés.

Antoni Garrell i Guiu
6 de juny de 2009.